

Méltó emléket kell állítani

**– Az első világháború során több száz martonosi férfi került a harcterekre,
akik közül 189-en soha nem tértek haza –**

A martonosi temetőben péntek délután ünnepélyes keretek között szentelték fel az I. világháborúban elesett hősök felújított emlékművét.

A tisztelgés a martonosi Művelődési Társaság háborús katonadalaival kezdődött, majd Dr. Forró Lajos, a Délvidék Kutató Központ Egyesület alelnöke mondott köszöntőt, melyben kiemelte, hogy sok délvidéki ember is hozzájárult ahhoz, hogy az emlékművet sikerült felújítani, de köszönetet mondott a magyar kormánynak és a Bethlen Alapnak az anyagi segítségért és Tandari Erzsébetnek, aki az ötletgazdája volt felújításnak és kikutatta, hogy egykoron hogy nézett ki az emlékmű.

– Mindig nagyon örülök, amikor egy-egy ilyen esemény kapcsán ilyen nemzeti összefogást tudunk bizonyítani, ahol többen teszünk azért, hogy őseink számára méltó emlékhelyeket állítsunk. Mi, magyarok mindig a legjobb fiainkat adjuk a Golgotára, így történt ez az első világháború idején is. Az utódok dolga, hogy méltóan őrizzék az emléküket és a gyermekeinknek pedig példát mutassunk ebben. – mondta Forró, a Délvidék Kutató Központ alelnöke, aki azt elmondta lapunknak adott nyilatkozatában, hogy 1917-ben emelték az emlékkeresztet a központban. Későbbi sorsa elég hányatott volt, mert a temetőbe került, a kommunizmus ideje alatt szétbontották a talpatát és már csak a kereszt meredt ki a földből. A felújítást úgy végezték, hogy minél több eredeti dolog maradjon meg.

Kakas Béla, a Csongrád Megyei Közgyűlés elnöke is szólt az egybegyűltekhez a martonosi temetőben, ahol elmondta, hogy az első világháborús emlékmű köbe vésett fájdalom.

– A Jóisten úgy teremtett minket, hogy képessé tesz felejteni, hogy el tudjuk viselni a tragédiákat. Megtehetjük azt, hogy fátylat borítunk a múltra, túl is tudjuk élni, de nem azt nem tehetjük meg, hogy nem emlékezünk, hogy gyermekeinknek nem adjuk át a történelem tapasztalatait.

Kakas Béla azt is kifejtette, a magyar kormány számára a legfontosabb, hogy a határ két oldalán lévő embereket összekösse, melyre kiváló példa az emlékmű felújítása is, amibe az anyaország jelentősen besegített.

A tartományi kormány alelnöke, Nyilas Mihály is tisztelettel emlékezett az első világháborúban elesett martonosi apákra, fiúkra, fivérekre.

– Kötelességünk és felelősségünk tudni, józan ítélőképességünk alapján is, és nem kell már több bizonyíték arra, hogy az emberiség belássa: vértől, jajtól és lángtól reményt vesztett világunkban egymásra vagyunk utalva. Csak a kölcsönös tisztelet és megbecsülés képezheti az alapját minden viszonyoknak. Helyi, regionális és nagypolitikai viszonyoknak egyaránt, mert béke és a biztonság a legfontosabb feltétel és múlt tragikus történései okán láthatjuk: cél is egyben. A célok érvényesítéséhez pedig csak a közös fellépés és cselekvés vezethet eredményre. – mondta Nyilas Mihály.

Az emlékművet a helybeli plébános, Savelin Zoltán szentelte meg, az előljárók pedig elhelyezték koszorúikat.

j
Fotók: Puskás Károly